

ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ - ସଂଖ୍ୟା ସାତ

ତୃତୀୟ ହାୟ ଓ ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟର ଉଦୟ: ରବିବାର ଆଇନର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରାମୂଳକ ମହତ୍ତ୍ୱ

Jeff Pippenger

2023-10-29

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, "ସେଇ ଘଣ୍ଟାରେ" ଯେତେବେଳେ "ନଗରର ଦଶମାଂଶ" ପଡ଼ିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେଇ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ "ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଗତ ହେଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି।" ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ସପ୍ତମ ତୁରୀ ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟ, ଯାହା ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର "ଭୂମିକମ୍ପ"ର "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଆସେ।

ତାପରେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, "ଏଠାକୁ ଉଠି ଆସ।" ଏବଂ ସେମାନେ ମେଘମାଳାରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ଏକ ମହାଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଏବଂ ନଗରର ଦଶମାଂଶ ଭାଗ ପଡ଼ିଗଲା; ଏବଂ ସେହି ଭୂମିକମ୍ପରେ ସାତ ହଜାର ଲୋକ ନିହତ ହେଲେ; ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଭୀତ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଅତୀତ ହେଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି। ତାପରେ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୁରୀ ବାଜାଇଲେ; ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହାଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ଯେମାନେ କହୁଥିଲେ, "ଏହି ଜଗତର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଯୁଗାନ୍ତଯୁଗ ରାଜ୍ୟ କରିବେ।" ଏବଂ ଚିତ୍ତି ଜଣ ପ୍ରାଚୀନ, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଆସନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମୁହଁ ଉପରେ ପଡ଼ି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି କହିଲେ, "ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବେ, ଆମେ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ; କାରଣ ତୁମେ ନିଜର ମହାଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ରାଜ୍ୟ କରିଛ। ଜାତିମାନେ କରୁଛ ହେଲେ, ଏବଂ ତୁମର କ୍ରୋଧ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେବାର ସମୟ ଆସିଲା, ଏବଂ ତୁମର ଦାସ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରାମୂଳକ, ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଛୋଟ ବଡ଼ ସମସ୍ତେ ଯେମାନେ ତୁମର ନାମକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ସମୟ ଆସିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାର ସମୟ ଆସିଲା।" ତାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କ ନିୟମସିଦ୍ଧିକ ଦେଖାଗଲା; ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚମକ, ଶବ୍ଦ, ମେଘଗର୍ଜନ, ଭୂମିକମ୍ପ, ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:12-19।

ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଗୋଟିଏ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରାମୂଳକ ଭାବେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ସମୁଦାୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ପରି ଏବଂ ହବକକ୍‌କଙ୍କ ସାରଣୀମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ମିଳେ, ସିଷ୍ଟର ହାୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାର୍ତ୍ତାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରାମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅନେକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସେନାବଳ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଏ; ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ "ଗୋଟିଏ ମେଘରେ" ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ।

"ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସନ୍ଧିକଟରେ, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାନ ଆଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି। ଏହି ଆଲୋକର କିରଣଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିମୟ ଲାଗୁଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଦୂତମାନଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଅ।'"

"ଏହାହିଁ ସେହି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଥିଲା। ନିରୁପାହି ସକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଥିବା ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ

ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦୂତମାନେ ପଠାଯାଇଥିଲେ। ସବୁଠାରୁ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବାଉଁଶ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। ଦୂତମାନେ ନିଜ ନିବେଦିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଘୋଷଣା ଉକ୍ତ ଲୋକ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି'; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସ।' ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଘୋଷଣାର ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତା କଲେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ସେହି ବାଉଁଶକୁ ଘୋଷଣା କରି ନିଜମାନଙ୍କର ନିରୁତ୍ସାହ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କଲେ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶିକ୍ଷାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସକ୍ତ ମାନେ, ଯେମାନେ ସେହି ଘୋଷଣା ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆତ୍ମିକ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବାଉଁଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନେତୃତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଶେଷରେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରି, ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ କରିବାରେ ସହାୟତା କଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି'; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସ।" Early Writings, 238.

ଭୂମିକମ୍ପରେ ସେହି ସମୟରେ, ଯାହା ସହରର ଦଶମାଂଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରେ, ସାତ ହଜାର ମନୁଷ୍ୟ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି। ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର-ନିୟମ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସହର ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17ର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଦଶମାଂଶ ଅଟେ। ରବିବାର-ନିୟମର ଭୂମିକମ୍ପରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉଲଟାଯାଏ ଏବଂ ବାଲବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ହେବା ବନ୍ଦ କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ରାଜାରେ, ବାଲବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟରେ, ପରିଣତ ହୁଏ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ହେବେ, ଯିଏ ସପ୍ତଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟମ ଅଟେ।

ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଳା ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ଦଶ ରାଜା; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ସେମାନଙ୍କର ଏକେ ମନ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦେବେ। ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ମେଷଶାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବେ; କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହୁନିତ, ମନୋନୀତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯେ ଜଳରାଣି ଦେଖିଲ, ଯାହା ଉପରେ ସେହି ବେଶ୍ୟା ବସିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୋକସମୂହ, ବହୁଜନତା, ଜାତିମାନେ ଓ ଭାଷାମାନେ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଳା ପଶୁର ଉପରେ ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ନିର୍ଜନ ଓ ନଗ୍ନ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ, ଓ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବେ। କାରଣ ଇଶ୍ୱର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଏକମତ ହେବାକୁ ଓ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦେବାକୁ, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନ ସିଦ୍ଧ ନ ହୁଏ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲ, ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନଗର।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:12-18।

ଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ଦଶ ରାଜା "ସମ୍ମତ" ହୋଇ ନିଜମାନଙ୍କର ସାର୍ବଭୌମ "ରାଜ୍ୟକୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଅର୍ପଣ" କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର "ଏକେ ମନ" ଅଛି, ଯେପରି ସେମାନେ ଗୀତସଂହିତା ତିରାଣିରେ "ଏକମତ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ।" ଆହାବ ଥିଲେ ସେହି ଦଶ ଗୋତ୍ରର ରାଜା, ଯିଏ ଯିଶାୟା ତେଜଶରେ ତୀରର ବେଶ୍ୟା ସହ ବ୍ୟଭିଚାରର ଅବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ଅବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଏଲିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପନା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା, ହେରୋଦ୍ ଓ ହେରୋଦିୟାଙ୍କ ଅବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରତୀକସ୍ୱରୂପ ଥିଲା। ହେରୋଦ୍ ଥିଲେ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି, ଯାହାକି ଦାନିଏଲ ସାତରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦଶ ଶିଳାରୁ ଗଠିତ। ସେହି ଦଶ ଶିଳା ଆହାବଙ୍କର ଦଶ ଗୋତ୍ରର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟେ ମିଶି ଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଅବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଆହାବ ଓ ହେରୋଦ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିନିଧି ହେବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ଥିଲା ତୀରର ବେଶ୍ୟା ପାଇଁ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯାତନା ସାଧନ କରିବା, ଯିଏ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସଭର ବର୍ଷର ଶେଷରେ ନିଜର ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଗାଏ।

"ରାଜାମାନେ, ଶାସକମାନେ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଚିହ୍ନ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜଗର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେ ସକ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ—ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି—ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଏ।" Testimonies to Ministers, 38.

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୃଥ୍ବୀର ପଶୁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସ୍ପଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରେ, କାରଣ ସେ ଏମାତ୍ର ଜେଜେବେଲ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛି, ଏବଂ ପରେ ଜାତିସଂଘର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରେ। ତାହାପରେ ସେ ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ବୀକୁ ପଶୁର ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଜାତିରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରିଥିଲେ।

ଏବଂ ସେ ସେହି ଚିହ୍ନକର୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯେଗୁଡ଼ିକ କରିବାର ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ପଶୁର ସାମ୍ନାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ପୃଥ୍ବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିତ କରେ; ଏବଂ ପୃଥ୍ବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ କହେ ଯେ, ଯେହି ପଶୁ ଡରଝାରୀର ଆଘାତ ପାଇଥିଲା ତଥାପି ବଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା, ସେହି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମା ସେମାନେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରାଣ ଦେବାର ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଣୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମା କହିପାରୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉ। ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ— ଛୋଟ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ— ସେମାନଙ୍କ ତାହାଣୀ ହାତରେ କିମ୍ବ ସେମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଙ୍କନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ; ଏବଂ ଯାହା ପାଖରେ ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବ ପଶୁର ନାମ, କିମ୍ବ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ନଥାଏ, ସେ କେହି କିଣିବା କିମ୍ବ ବେଚିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହେଉ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:14-17।

ଆହାବ, ହେରୋଦ, ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଦଶ ରାଜା ଏବଂ ଜାତିସଂଘର ଦଶ ରାଜା ସେହି ଅଜଗରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରେ; କାରଣ ଯେଜେବେଲ ଯେମାନଙ୍କୁ ବିଧିମୂର୍ତ୍ତି ଭାବେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସାଧନ କରିଥାଏ ସଦା ଯେଜେବେଲଙ୍କ ପରପୁରୁଷ ହିଁ।

“ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ଅଜଗର ପ୍ରଥମତଃ ଶୟତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତଥାପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୌତ୍ତଲିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।” *The Great Controversy*, 439.

ରବିବାର ଆଇନର ଭୂମିକା ସମୟରେ “ସାତ ହଜାର” ମନୁଷ୍ୟ “ହତ” ହୋଇଥାନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୧ ପଦରେ, “ଅନେକେ ପତିତ ହେବେ।” ରବିବାର ଆଇନ ଆସିବାବେଳେ ଯେମାନେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଲାଓଦିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ଼େକ୍ସିଷ୍ଟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିଲେ। “ସାତ ହଜାର” ସଂଖ୍ୟାଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ସଙ୍କଟ ସମୟରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନର ସଙ୍କଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଏଲିୟାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ “ଇସ୍ରାଏଲରେ ସାତ ହଜାର” ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ବାଆଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ହାତୁ ନମାଇନଥିଲେ। ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଏହା ବିଷୟରେ ଚୀକା କରନ୍ତି।

ତେବେ ମୁଁ କହେ, ଇଶ୍ୱର କି ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ବର୍ଜନ କରିଦେଇଛନ୍ତି? କଦାପି ନୁହେଁ। କାରଣ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଜ, ବିନ୍ୟାମିନ ଗୋତ୍ରର। ଇଶ୍ୱର ଯେଉଁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବର୍ଜନ କରିନାହାନ୍ତି। ଏଲିୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର କ’ଣ କହେ, ତୁମେ କି ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ? ସେ କିପରି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ, କହୁଥିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେମାନେ ତୁମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ବେଦାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଞ୍ଜନ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଆଉ କେବଳ ମୁଁ ଏକା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତର ତାଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲା? ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ସାତ ହଜାର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ରକ୍ଷିତ ରଖିଛି, ଯେମାନେ ବାଆଲଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ଜଘା ନମାଇନାହାନ୍ତି। ଏହିପରି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହର ଚୟନ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଅଛି। ରୋମୀୟ 11:1-5.

“ସାତ ହଜାର” ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ଭବ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକାର୍ଯ୍ୟ କି ଭାବରେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେଥିକୁ ମଧ୍ୟ ଗଣନାରେ ଧରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ରବିବାର-ବିଧିର ଭୂମିକାରେ ପତିତ ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ଼େକ୍ସିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୂହ, ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ପ୍ରତୀକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ମୂଳକ ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ବାବିଲୋନ ଯେଉଁସାଲେମକୁ ତିନିଧର ମଧ୍ୟ ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ କଲା, ସେତେବେଳେ “ଦେଶର” “ସାତ ହଜାର” “ପରାକ୍ରମୀ” ପୁରୁଷଙ୍କ ର ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ

ସମୂହକୁ ବନ୍ଦୀ 1 କରାଯାଇଥିଲା ।

ସେ ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ, ରାଜାଙ୍କ ଭାୟାମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଦେଶର ପରାକ୍ରମଶାଳୀମାନଙ୍କୁ—ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ । ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତ ହଜାରକୁ, ଏବଂ କାରିଗର ଓ କମାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ହଜାରକୁ—ଯେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ—ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବିଲୋନର ରାଜା ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲୋନକୁ ନେଇଗଲେ । ଏବଂ ବାବିଲୋନର ରାଜା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଭାଇ ମଉନିୟାହଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସିଦ୍ଦିୟାହ ରଖିଲେ । ୨ ରାଜାବଳୀ ୨୪:୧୫-୧୭ ।

ଯେରୁଶାଲେମର ପରାକ୍ରମୀ ପୁରୁଷମାନେ ରବିବାର ନିୟମର ଭୂମିକା ସମୟରେ ପଡିତ ହେଲେ, “ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି । ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୁରୀ ବାଜାଇଲେ ।” ତୃତୀୟ ହାୟ ହେଉଛି ସେହି ସପ୍ତମ ତୁରୀ, ଯାହାକୁ ସପ୍ତମ ଦୂତ ବାଜାଇଥାନ୍ତି । ରବିବାର ନିୟମର “ଭୂମିକା”ର ସେହି “ଘଣ୍ଟା”ରେ—ଇସ୍ଲାମ ଆଘାତ କରେ!

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିପତ୍ତିରେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରମୁଖ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଏହି ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ପୂରଣ କରିଥିବା ଇତିହାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଣାଳୀ ସାଧାରଣ ଯୁଦ୍ଧକୌଶଳରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଣାଳୀ ଥିଲା ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା । “Assassin” ଶବ୍ଦଟି ଇତିହାସର ସେହି କାଳଖଣ୍ଡରେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କର ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଆଧାର କରି ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଜାପାନୀୟ କାମିକାଜେମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲା । ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାବେଳେ ନିଜେମାନେ ମରିଯିବେ ବୋଲି ଆଶା କରୁଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ, ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଥା ଥିଲା ଯେ, ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁଭୟକୁ ଦମନ କରିବାର ସହାୟତା ପାଇଁ ହାଶିଶ ସେବନ କରି ମତାଳ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ସେମାନେ ନିଜ ଶିକାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ କଲାବେଳେ, ସେହି ଆକ୍ରମଣ ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଥିଲା; ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ହାଶିଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଭରଶୀଳତା, ଗୁପ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ସହ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ, “assassin” ଶବ୍ଦଟିର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ଆଧାର ଗଠନ କଲା, କାରଣ ଏହାର “hashish” ଶବ୍ଦ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ।

ତୃତୀୟ ହାୟ ଏବଂ ସପ୍ତମ ତୁରୀ “ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି ।”

ଏହିପରି, ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ “ହଠାତ୍” ଆସିଲେ । ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ଏହି “ହଠାତ୍”କୁ ଏପରି ପରିଭାଷିତ କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଆଗମନ “ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ” ଥିଲା । ଏହିପରି, ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଚାରିଟି “ଆଗମନ” ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ହଠାତ୍ ଥିଲା ।

“ପବିତ୍ରାଳୟର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ମହାୟାଜକ ଭାବେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ୫:୧୪ ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଦିନାତୀତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ୭:୧୩ ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ—ଏସବୁ ଏକେଇ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ବରଙ୍କର ବିବାହକୁ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାଥୁରା ୨୫ ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।” The Great Controversy, 426.

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ; ଏହିପରି, 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚାରିଟି “ଆଗମନ” ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ରବିବାର ନିୟମର ଭୂମିକା ସମୟରେ ପୂନର୍ବାର ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହେବ । କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିଷୟରେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମୟରେ, ସିଷ୍ଟର୍ ଖାଇଟ୍ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅଧିକ ସ୍ୱପ୍ନ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ହଠାତ୍ତା ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ନିୟମର ଭୂମିକାରେ ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଟେ ।

“ଚରିତ୍ର ସଙ୍କଟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଯେତେବେଳେ ଗଭୀର ରାତ୍ରିରେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏହା ଘୋଷିତ ହେଲା, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି’; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ବାହାରକୁ ଯାଆ,’ ସେତେବେଳେ ନିଦ୍ରା ଛାଡ଼ି କୁମାରୀମାନେ ନିଜର

ନିଦ୍ରା । ରୁ ଜାଗିଉଠିଲେ, ଏବଂ କିଏ ଏହି ଘଟଣା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥିଲା, ତାହା ଦେଖାଗଲା । ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଆକସ୍ମିକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ ପ୍ରସ୍ତୁତିବିହୀନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ । ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳି ଚାଲିଗଲା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗି ଚାଲିଗଲା ଯେତେବେଳେ ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ଓ ଅପେକ୍ଷା । କରାଯାଇଥିବା ବିପଦ, ଶୋକଜନକ ବିୟୋଗ କିମ୍ବା ସଙ୍କଟ, କୌଣସି ଅପେକ୍ଷାରେ ନୁହେଁ ଏମିତି ରୋଗ କିମ୍ବା ଯକ୍ଷ୍ମା, ଏମିତି କିଛି ଯାହା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ, ତାହା ଚାଲିଗଲା ପ୍ରକାଶ ଅଟେ । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଆମ୍ଭ । କୃପା ବଦଳି ଧରିତ ହେଉଛି କି ନୁହେଁ, ଦୀପ ସହ ପାତ୍ରରେ ତେଲ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।”

“ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଆସେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରମାଣନର ଅଧୀନରେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ କିପରି ପରିଚାଳିତ କରୁଛୁ? ଆମର ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ନିଭିଯାଉଛି କି? ନାକି ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳାଇ ରଖୁଛୁ? କୃପା ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିହାଙ୍କ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା, ଆମେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ? ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଦାନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଚାରିପଟେ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଗଢ଼ି ଉଠିବାକୁ ପଡ଼େ ।” Review and Herald, October 17, 1895.

ରବିବାର ଆଇନର ଭୁଲକ୍ଷେତ୍ର ସମୟରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆଉ ବାଲବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରୀର ସ୍ପଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ରହି ନଥାଏ । ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନ କରିଥିବା ସାତ ହଜାର ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ, ପଶ୍ଚିମ ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଚାରିପଟେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ତାହାପରେ ଇସ୍ଲାମ ହଠାତ୍ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଆସିପହଞ୍ଚେ, କାରଣ “ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି” ଯେପରି “ସପ୍ତମ ଦୂତ” ତୁରୀ ବାଜାଉଛି!

ଅକ୍ଟୋବର ୨୨, ୧୮୪୪ ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ସେହି ଚାରିପଟେ ‘ଆଗମନ’ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଆଠ ଅଧ୍ୟାୟ ଚୌଦ ପଦର ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାରର “ଘଣ୍ଟା” ଆସିପହଞ୍ଚିଛି । ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାଙ୍କର “ଘଣ୍ଟା”ର ପ୍ରତିରୂପ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି “ଘଣ୍ଟା” ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ରବିବାର ଆଇନ ପାସ୍ ହେବାର କାରଣରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ “ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର” ଆଣିଥାଏ ।

ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରୁକ୍ମିର ସନ୍ଦେଶବାହକ, 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛେୟାଲିଶ ବର୍ଷରେ ସେ ଯେ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ହଠାତ୍ ଆସିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମିଲରାଜତ ଇତିହାସର “ଲେବୀମାନଙ୍କ” ସହିତ ରୁକ୍ମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ରବିବାର ନିୟମର ଭୂମିକାଙ୍କ ସମୟରେ, ରୁକ୍ମିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ହଠାତ୍ ଆସନ୍ତି, ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସର “ଲେବୀମାନଙ୍କ” ସହିତ ରୁକ୍ମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ।

ରବିବାର ନିୟମର ଭୂମିକାଙ୍କ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଦାନିଏଲ ସାତ ଅଧ୍ୟାୟ ତେରୋଭମ ପଦର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେହି ଭୂମିକାଙ୍କର “ଘଣ୍ଟା”ରେ “ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧ୍ୱନିମାନ” ରହେ, ଯେମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ, “ଏହି ଜଗତର ରାଜ୍ୟମାନ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ଏବଂ ସେହି ଚବିଶିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଆସନରେ ବସି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି କହିଲେ, ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବେ, ଆମେ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ; କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ମହାଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ରାଜ୍ୟ କରିଛା ।”

ଭୂମିକାଙ୍କ ର ସେହି ଘଣ୍ଟା ।ରେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ର ବିଚାର ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ 1ଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟ । କରିଥିବା ରାସ୍ତା ।ରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଉଠି ଦାଢ଼ି । ତାପରେ, ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାବାହିନୀ ପରି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଦ୍ଧାରଣ କରି ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସାତ ହଜାର ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ

ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ପରାଜିତ ହୋଇପଡ଼େ। ଜ୍ଞାନୀ ଗହମ୍ ସେଠି ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୂର୍ଖ କଣ୍ଠ ଗଛଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଛି। ପରେ ଗ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଡାକ୍ତର ର ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରୀ ହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସପ୍ତ ମ ତୃତୀୟ ନିତ ହୁଏ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ହଠାତ୍ ଓ ଅପେକ୍ଷା ଡାକ୍ତର ଭାବରେ ଆସେ, ଏବଂ ତାହାପରେ "ଜାତିଗୁଡ଼ିକ" "କ୍ରେ ଯୁତ ହୁଅନ୍ତୁ", ଏବଂ ତୁମ କ୍ରେ ଯା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।"

ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିବା ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା, ଏବଂ ଏହା ଭୂମିକାମାନଙ୍କ ଘଣ୍ଟାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଓ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହେ, ଯାହା "ତୁମର କ୍ରୋଧ ଆସିଛି" ଏହି ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚ୍ଛତ୍ତ କରାଯାଇଛି। ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ନିୟମ ଓ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ—ତୃତୀୟ ହାୟ, ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ସପ୍ତମ ତୃତୀୟ, ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧିତ ହେବା, ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ—ଏହି ତିନିଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମର ଆଗମନର ଏକ ପୂରଣ।

ଆରମ୍ଭରେ ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନର ସଂଶୋଧନ ଥିଲା। ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ଏହା ସେହି ଘଟଣାର ବିଫଳତା ଥିଲା, ଯାହା ଘଟିବ ବୋଲି ପୂର୍ବାନୁମାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଆରମ୍ଭରେ ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ, ଫିଲଡେଲଫିୟାରେ ଡାକ୍ତର ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, କାରଣ 1843 ଚାର୍ଟରେ ଥିବା ଏକ ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ହାତ ରଖିଥିଲେ।

Future for America-ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଲାଓବିକିଆ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ଭୁଲର ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ହାତ ରଖି ତାହାକୁ ଢାକି ରଖିନଥିଲେ। ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ହାତ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଆବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗରେ ସମୟକୁ ଆଉ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ମନୁଷ୍ୟର ହାତ ମନୁଷ୍ୟୀୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ଅଧିକ ଗତିବିଧିରେ, ସମୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ତ୍ରୁଟି ପାପ ଥିଲା, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ଆଉ କେବେବି ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ସମୟର ଏହି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦତ କରିବାକୁ ଦେଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବହେଳା କରିବାରେ ପୂର୍ବଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଦ୍ଧାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଇଶ୍ୱରୀୟ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବହେଳା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ କେବଳ ଯାଜକମାନେ ମାତ୍ର ସମ୍ବୁକକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିପାରିବେ। ସେହି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅକାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଇଟିରୁ କୌଣସିଟି ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପନ୍ନ ହେଉ, ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା। ପାପର କେବଳ ଗୋଟିଏ ନିର୍ବାଚନ ଅଛି, ଏବଂ ସେହିଟା ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ। ମୋଶା ସୁନ୍ଦତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କଲେ, ଉଦ୍ଧାହ ପବିତ୍ରାଳୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କଲେ, ଏବଂ ଏହି ଗତିବିଧି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଧାରୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରୀ କରାଯାଇଥିଲା।

ଡାକ୍ତର ବିପଦକାଳରେ, ଜିପ୍ସୋରା ତୁରନ୍ତ ନିଜେ ଡାକ୍ତର ପୁଅଙ୍କର ସୁନ୍ଦତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ; ଏହିପରି ଭାବେ ସେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯେଉଁଠାରେ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲେ, ବାଉଁ ସହ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ପାପମୟ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟ ପାଇଁ ଯେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିଲା, ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ। ଦୀଉଦ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏହିପରି ଗଭୀର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଯଦି ଏହା ଯୁକ୍ତି କରେ ଯେ July 18, 2020-ର ପୂର୍ବବାଣୀରେ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ କୌଣସି ନ କୌଣସି ଭାବରେ ଠିକ୍ ଥିଲା, ଯେ କିଛିପରି ସେହିଟା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ତେବେ ସେହି ଯୁକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମୋଶା ଓ ଜିପ୍ସୋରାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକୃତରେ ପାଳନ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, ଏବଂ ଉଦ୍ଧାହ ସିନ୍ଧୁକକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କଲେ କି ନାହିଁ, ତାହାକୁ ନେଇ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରୁନଥିଲେ। July 18, 2020 ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ପୂର୍ବବାଣୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେ ଉପାଦାନଟି ଭ୍ରାନ୍ତ ଥିଲା, ସେହିଟା ହେଉଛି ସମୟର ଉପାଦାନ।

ଏହି ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆହୁରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ ।

“ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଛିଟିଯାଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସମୟ ସହିତ ବାଣି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; କାରଣ ସମୟ ଆଉ କେବେ ପୁନର୍ବାର ପରୀକ୍ଷା ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ କେହି କେହି ସମୟ ପ୍ରଚାରରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଡ଼ୁଥିଲେ; ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସମୟ ଯେତେକି କରିପାରେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ନିଜ ଭିତ୍ତିରେ ନିଜେ ଅବୃତ୍ତ ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟମାନ ରହିପାରେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ମହାଶକ୍ତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ, ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବ, ଏବଂ ଧର୍ମରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବ ।” Experience and Views, 48.